

© 2015 Marianne Busser en Ron Schröder
© 2015 Illustraties: ivan en ilia
© 2015 Moon, Amsterdam
Ontwerp omslag en binnenwerk: Petra Gerritsen

ISBN 978 90 488 2819 7
ISBN 978 90 488 2820 3 (e-book)
NUR 273

www.mariannebusser-ronschroder.info
www.uitgeverijmoon.nl
www.overamstel.com

OVERAMSTEL
uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE AVONTUREN VAN INDI EN KAI

twee dappere indianenkinderen

Marianne Busser & Ron Schröder

Met tekeningen van ivan en ilia

moon

Inhoud

De verjaardag van Indi

Een holle boom in het bos

De jacht op de zebra's

Brommer zit in de put

Een zieke vogelmoeder

Inleiding

Indi woont samen met haar vader in het oerwoud, en ze hebben het daar met z'n tweetjes prima naar hun zin. Ze genieten van alle prachtige planten en dieren, en ze wonen in de mooiste wigwam van het hele woud. En net als alle indianen, kunnen papa en Indi, niet alleen met mensen, maar ook met dieren praten.

Als Indi bijna jarig is, mag ze zeggen wat ze het liefste als cadeautje zou willen hebben. Maar als Indi dan een echte indianenhoofdtooi vraagt, legt haar vader uit dat dat wel kan, maar dat ze alle veren zélf zal moeten verdienen. En het verdienen van een veer is vaak helemaal niet zo gemakkelijk als je zou denken...

DE VERJAARDAG VAN INDI

Papa en Indi zaten gezellig samen bij het kampvuur. ‘Over een poosje ben je jarig,’ zei papa. ‘En ik wil graag weten wat je wilt hebben voor je verjaardag. Zou je soms een pijl en boog willen hebben? Of misschien een indianenbijl?’

Indi dacht even na. ‘Nee,’ zei ze toen. ‘Als ik jarig ben, zou ik graag net zo’n mooie hoofdtooi willen krijgen als die van jou.’

‘Dat is een goed idee,’ zei papa. ‘Dan krijg je voor je verjaardag een hoofdtooi van mij.’

Indi vloog haar vader om de hals van blijdschap. En daarna danste ze uitgelaten zingend in het rond.

Haar vader moest erom lachen. ‘Fijn dat je een hoofdtooi zo leuk vindt,’ zei hij. ‘Maar... de veren voor op een hoofdtooi kun je niet zomaar krijgen. Die veren moeten alle indianen in het oerwoud namelijk zélf verdienen. Net zoals ik dat vroeger ook heb gedaan.’

Papa wees naar een rode veer in zijn tooi. ‘Kijk,’ zei hij. ‘Deze veer kreeg ik toen ik ooit een olifant met een touw uit het water heb getrokken. En de gele veer kreeg ik omdat ik een uil heb leren vliegen.’

‘Wat leuk,’ zei Indi. ‘En waarmee heb je die groene veer dan verdiend?’

‘Even denken...’ zei papa. ‘Ja, ik weet het weer. Die

groene veer kreeg ik toen ik een konijntje had gered. Dat beestje zat namelijk met zijn oren in een struik vast.’

Indi knikte. ‘Ik snap het,’ zei ze. ‘Je kunt dus een veer verdienen als je iets goeds hebt gedaan.’

Papa knikte. ‘Ja,’ zei hij. ‘En daarom zijn alle indianen ook zo trots op hun hoofdtooi. Omdat ze hun veren echt zélf hebben verdiend.’

Indi dacht even na. ‘Dan wil ik ook graag veren verdienen,’ zei ze toen. ‘Dat mag toch wel, papa?’

Haar vader lachte. ‘Natuurlijk mag dat,’ zei hij. ‘Het zal niet gemakkelijk zijn. Maar misschien lukt het wel als je heel erg je best doet en goed voor alle planten en dieren in het oerwoud zorgt.’

Een week later was Indi jarig en kreeg ze van haar vader een prachtige hoofdtooi.

Indi was er ontzettend blij mee.

Papa zette de hoofdtooi op Indi’s hoofd. En even later danste Indi dolgelukkig met haar tooi in de rondte. Net zo lang tot ze duizelig werd en lachend op de grond viel.

‘Hoera!’ riep Indi. ‘Nu kan ik gaan proberen om mijn eerste veer te verdienen.’

‘Moet je doen,’ zei papa. ‘Veel succes, Indi. Zet hem op!’

Vol goede moed liep Indi even later door het mooie, groene oerwoud. Ze hoopte vurig dat ze net als haar vader een olifant uit het water kon redden of een konijn uit een struik zou kunnen bevrijden.

Maar nee... Nergens zag Indi een konijn dat met zijn oren in een struik vastzat. En in het grote meer zag ze ook geen olifant die gered moest worden.

Tja, dacht Indi, zo kan ik natuurlijk geen veer verdienen. Maar het móét me gewoon lukken!

Even later ging Indi aan de rand van het meer op de grond zitten. Ze keek een beetje somber om zich heen, en zag toen dat er erg veel snoeppapiertjes en andere rommeltjes op de grond lagen.

Dit kan zo niet, dacht Indi. En omdat ze toch niets beters te doen had, ging ze snel naar haar wigwam om een mand te halen. Daarna liep ze terug en gooide ze alle rommel die ze zag in de rieten mand. Elke keer als de mand vol was, ging ze naar de vuilniswigwam om alles weg te gooien. En na zes manden was het oerwoud weer helemaal schoon.

Tevreden ging Indi naar huis.

‘En?’ vroeg papa. ‘Hoe is het gegaan? Heb je je eerste veer al verdiend?’

‘Nee,’ zei Indi. ‘Ik vind het heel jammer, maar dat is niet gelukt. Er lag geen olifant in het meer. En er waren ook geen andere dieren die ik kon redden.’

‘Geeft niks, hoor,’ zei papa. ‘Morgen is er weer een nieuwe dag. Ga nu eerst maar eens lekker slapen!’

Even later kroop Indi in haar hangmatje dat naast de wigwam tussen twee bomen hing.

Papa gaf haar een dikke kus. ‘Ik ga nog even wandelen,’ zei hij. ‘Maar over een kwartiertje ben ik wel weer terug.’

Fluitend liep de vader van Indi door het oerwoud. Maar Indi hoorde het al niet meer, want ze was zo moe dat ze meteen als een roos in slaap viel. Even later zag papa stomverbaasd hoe netjes het er allemaal uitzag.

‘Hoe kan dat nou?’ mompelde papa. ‘Wie zou het hier zo goed hebben opgeruimd?’

Maar toen riep een eekhoortje ineens vanuit een boom naar beneden dat Indi dat had gedaan.

‘Indi?’ vroeg papa verbaasd. ‘Heeft Indi dat helemaal in haar eentje gedaan?’

‘Ja,’ zei het eekhoortje. ‘Ze heeft echt heel hard gewerkt, want vanmorgen zag het er hier nog heel vies en rommelig uit.’

De vader van Indi was supertrots op zijn dochter. Toen hij thuiskwam, pakte hij meteen een mooie, paarse veer en liep ermee naar de hangmat van de slapende Indi.

‘Wat heb jij hard gewerkt, meisje,’ zei papa zacht. ‘Het oerwoud ziet er nu zo schoon uit. Deze veer heb je eerlijk verdiend.’

Voorzichtig legde papa de veer naast Indi op het kussen.

Toen Indi de volgende morgen wakker werd, zag ze de mooie, paarse veer liggen.

‘Er ligt een veer in mijn hangmat!’ riep ze verbaasd. ‘Hoe kán dat nou?’

Haar vader lachte. ‘Deze veer kreeg je van mij omdat je gisteren alle rommel zo goed hebt opgeruimd.’

‘Hoera!’ juichte Indi. ‘Nu heb ik mijn allereerste veer verdiend!’

Trots maakte Indi de veer aan haar hoofdtooi vast. En nog nóóit was Indi zo blij geweest!

